

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobkyně: N. H.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
pracoviště Hradec Králové
Slezská 839, 502 00 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 6. 5. 2021, čj. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 6. 5. 2021, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalované o námitkách ze dne 6. 5. 2021 zamítl správní orgán námitky žalobkyně, směřující proti rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 26. 2. 2021, čj. X, kterým byl žalobkyni odňat invalidní důchod od 6. 4. 2021, a to dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“). Rozhodnutí orgánu I. stupně odůvodnilo uvedený postup posouzením zdravotního stavu žalobkyně Okresní správou sociálního zabezpečení v Hradci Králové dne 15. 2. 2021,

podle něhož žalobkyně již není invalidní, když její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 30 %.

2. V napadeném rozhodnutí žalovaná uvedla, že novým posudkem o invaliditě ze dne 4. 5. 2021 bylo zjištěno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je onemocnění, uvedené v kapitole V, pol. 5b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., odpovídající míře poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 %. S ohledem na další zdravotní obtíže žalobkyně pak bylo využito možného navýšení procentní sazby dle § 3 cit. vyhlášky o 10 %, konečná míra poklesu pracovní schopnosti tak činila 30 %. S odkazem na ustanovení § 39 ZDP, kdy invalidita prvního stupně je podmíněna nejméně poklesem pracovní schopnosti ve výši 35 %, žalovaná dospěla k závěru, že žalobkyně již není invalidní.

II. Žalobní argumentace

3. Žalobkyně ve včasné žalobě namítala, že její největší zdravotní problémy souvisí s těžkou deformací a degenerativními změnami páteře, byla jí diagnostikována fibromyalgie, artróza, epikondylitida, a z vyšetření MR krční a hrudní páteře ze dne 12. 9. 2017 plyne, že již před 4 lety jí byla zjištěna osteochondróza, foraminostenóza, dorzolistéza, spondylartróza a komprese kořenů a protruze disku. Durální vak a mícha jsou stlačeny na 7 mm. Fibromyalgie jí byla zjištěna již 8. 4. 2021 zprávou MUDr. T. Uvedené problémy se podepsaly i na psychice žalobkyně.
4. Dále žalobkyně namítala, že posudkový lékař nezkoumal podrobněji její zdravotní stav, na jednání nebyla přizvána. Její zdravotní obtíže měly být dle jejího názoru hodnoceny v kap. XIII, oddíl A, pol. 1b) či c), případně v kap. XIII, oddíl C, pol. 3b).
5. Žalobkyně trpí bolestí zad, hlavy a rukou, bolesti jsou pohybové, klidové i neuropatické, brní ji záda i ruce a pociťuje nepřetržitou únavu, má problémy s běžnými činnostmi, jako je oblékání či hygiena, neobejde se bez kompenzačních pomůcek (ortéza). Je přesvědčena, že rozhodnutí nebylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci a navrhla jeho zrušení.

III. Jednání krajského soudu

6. Krajský soud při **jednání dne 10. 1. 2022** provedl důkaz posudkem věcně a místně příslušné (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění) Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové – dále jen PK.
7. Soud konstatoval, že PK shromáždila veškerou dostupnou zdravotní dokumentaci žalobkyně, v diagnostickém souhrnu uvedla chronickou smíšenou úzkostnou depresivní poruchu na terénu disponované osobnosti, somatoformní bolestivou poruchu, nikotinismus, fibromyalgie, tenisový loket, lymfedém dolních končetin, stav po operativním odstranění zúžení karpálního tunelu s dobrým pooperačním výsledkem. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu PK určila chronickou smíšenou úzkostně depresivní poruchu na terénu disponované osobnosti, odpovídající zařazení do kap. V, pol. 5 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míru poklesu pracovní schopnosti volila při horní hranici zdejšího rozpětí, s ohledem k tíži a charakteru základního onemocnění, doprovázejícímu onemocnění, dosaženému stupni

- vzdělání, výkonu nejvýše středně těžké administrativní práce a možnosti rekvalifikace, a to ve výši 35 %. PK současně hodnotila onemocnění jako středně těžké funkční postižení.
8. V pracovní rekomandaci PK uvedla, že žalobkyně je schopna vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Při posuzování při jednání z klinického diagnostického pohovoru a pozorování plyne nezlepšená tíže chronické smíšené úzkostné depresivní poruchy bez náhledu posuzované na somatické potíže vyplývající z psychického onemocnění.
 9. PK se v posudku vyjádřila k žalobní námitce o progresi degenerativních změn, uvedla, že v posudku je hodnocen popis RTG i MRI páteře, byly zjištěny věku přiměřené degenerativní změny, vzhledem k negativním nálezům při klinickém i objektivním vyšetření má vypovídající hodnotu pouze k subjektivním bolestem v oblasti krční páteře, které lze odstranit rehabilitačním cvičením a medikací. Udávané ztuhlosti kloubů prokazatelně nejsou revmatického původu, ale souvisí spíše s operativními zákroky při operačním řešení úžinového syndromu horních končetin, revmatické onemocnění nebylo prokázáno. Migrénozní bolesti hlavy nemají organický podklad a mohou se na nich podílet i hormonální změny a podstoupená psychiatrická léčba, doložené neurologické nálezy nedokládají těžké postižení nervosvalového vedení ve smyslu ochrnutí končetin a porucha čítí je dosud posudkově nevýznamná.
 10. PK se dále vyjádřila i k posouzení zdravotního stavu žalobkyně v r. 2021 tak, že závěr o tom, že není invalidní, považuje PK za neobjektivní, neboť z doložených psychiatrických nálezů plyne, že nedošlo k příznivé stabilizaci zdravotního stavu. Posudková komise uzavřela své zhodnocení výrokem, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, jednalo se o první stupeň invalidity dle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, za datum vzniku invalidity považovala datum odborného nálezu ze dne 20. 4. 2021 – psychiatrický nález MUDr. Z.
 11. V průběhu jednání soudu dne 10. 1. 2022 žalobkyně uvedla, že se závěry posouzení svého zdravotního stavu posudkovou komisí MPSV souhlasí, navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání dávky dle citovaného posouzení. Náhradu nákladů řízení žalobkyně neúčtovala. Pověřená pracovnice žalované ponechala konečné rozhodnutí soudu na jeho úvaze, s odkazem na znění posudku PK.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel z popsání skutkového a právního stavu (§ 77 odst. 2 s.ř.s.).
13. Žalovaná odůvodnila své závěry jednak posouzením zdravotního stavu žalobkyně Okresní správou sociálního zabezpečení v Hradci Králové, posléze pak novým zněním posudku posudkové služby ČSSZ. Tyto posudkové orgány hodnotily závažnost rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně pod písm. b), tedy jako stupeň lehkého postižení, kdy se jedná o narušení sociálních kontaktů a vztahů, kdy některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Volily horní hranici rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 % s tím, že za další posudkově významné skutečnosti navýšily tuto míru poklesu o 10 % na konečných 30 %.

14. Pod písm. c) upravuje kapitola V. v položce 5 středně těžké funkční postižení, které je charakterizováno značně sníženou úrovní sociálního fungování, kdy výkon některých denních aktivit je značně omezen. Posudkové hledisko neurotických a psychosomatických poruch přitom předpokládá při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti nutnost zhodnocení typu, rozsahu a tíže psychických příznaků, trvání poruchy stejně jako somatických příznaků, které však nejsou provázeny organickým korelátem.
15. Krajský soud považoval po přezkoumání a projednání věci závěr posudkové komise MPSV za objektivní a řádně odůvodněný, když z popisu závěrů odborných vyšetření, které PK ve svém posudku citovala, vyplývá, že závěrem roku 2020 konstatovala lékařka psychiatrické ambulance, že se u žalobkyně jedná o anxiózně depresivní syndrom se somatizací na terénu chronického stresu, smíšenou úzkostně depresivní poruchu s provlekklým průběhem, somatoformní bolestivou poruchu, uvedené závěry přetrvávaly i při další kontrole v dubnu 2021. PK dále hodnotila i řadu dalších odborných nálezů, a to z oboru revmatologie, neurologie, pneumologie, ortopedie. Možné pracovní zapojení žalobkyně pak PK vyjádřila v pracovní rekomandaci (viz bod 8), i z tohoto vyjádření posudkového orgánu je patrné, že zdravotní obtíže žalobkyně odpovídají středně těžkému postižení, neboť je schopna zařazení s podstatně menším rozsahem a intenzitou výkonu.
16. Krajský soud tedy při svém rozhodování přihlédl ke všem skutečnostem, které PK hodnotila jako závažnější zdravotní stav proti posouzení žalovanou, akceptoval závěr o existenci invalidity prvního stupně u žalobkyně v době vydání napadeného rozhodnutí a považuje za objektivní objasnění posudkové komise, proč stanovila datum vzniku cit. invalidity k datu 20. 4. 2021.
17. Krajský soud konstatoval, že vzhledem k určení výše míry poklesu pracovní schopnosti ve výši 35 % žalobkyně splňovala podmínky existence invalidity I. stupně – pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % - § 39 odst. 1 ZDP, a § 39 odst. 2 písm. a) ZDP – jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.
18. Vzhledem k tomu, že ve správním řízení soud shledal pochybení správního orgánu, které vedlo k vydání rozhodnutí, rozporného se zákonnou úpravou posuzování invalidity, přistoupil ke zrušení tohoto rozhodnutí (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž vezme žalovaná v úvahu skutečnosti, soudem zjištěné a výše popsané a vydá nové rozhodnutí, které žalobkyni opět přizná invalidní důchod I. stupně (§ 78 odst. 4 a násl. s.ř.s.).

V. Náklady řízení

19. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje zněním ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšná žalobkyně žádnou náhradu nákladů řízení neúčtovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 10. ledna 2022

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně